18/06/2026

Η απάντηση του Μητροπολίτη Πειραιώς στα ψεύδη της Μεγάλης Στοάς της Ελλάδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Δημοσιοποιήθηκε σε ἡμερήσια ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν (Καθημερινή 26/4/2026), φωτογραφική σειρά τῶν ἐσωτερικῶν χώρων τοῦ Τεκτονικοῦ Μεγάρου Ἀθηνῶν ἐπί τῶν ὁδῶν Ἀχαρνῶν καί Σουρμελῆ. Δέν ἀνεφέρθη ὅμως ὅτι μέ ἀπατεωνικό καί ψευδέστατο τρόπο μέ τήν 1311/27.8.1927 αἴτησί τους οἱ ἱδρυταί τοῦ Τεκτονικοῦ Ἱδρύματος Μιλτ. Πουρῆς, Σπ. Βελλῆς, Σπ. Νάγος, Ἀθ. Ἰωάννου, Χρ. Λαδᾶς, Ἀντ. Ἀνδρια-νόπουλος, Ν. Νῶε, Π. Χατζηπάνος, Δημ. Παπούλιας καί Γεώργ. Δ. Ράλλης, πρός τόν Ὑπουργόν τῆς Προνοίας καί Ἀντιλήψεως «ἀδ.·.» Μιχ. Κύρκον, μασόνον, «ἀδ.·.» ὅπως τόν ἀποκαλεῖ ὁ ἐκ τῶν ἱδρυτῶν Π. Χατ-ζηπάνος 33ος, ζήτησαν τήν ἔγκριση τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις «Τεκτονικοῦ Ἱδρύματος».

Ὁ «ἀδ.·. Μ. Κύρ-κος» ἐνέκρινε τήν αἴτηση, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Παῦλος Κουντουριώτης ὑπέγραψε τό Διάταγμα καί στίς 10/12/ 1927 εἶχε δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβε-ρνήσεως! Ὁ σκοπός τοῦ Τεκτονικοῦ Ἱ-δρύματος ἦταν «ἡ ἀνέγερσις καί διατήρησις Τεκτονικοῦ Μεγάρου ἐν Ἀθήναις πρός εὐόδωσι ἔργων

εὐποιΐας, ἰδία δέ περιθάλψεως ἐνδεῶν καί μορφώσεως ἀπόρων παί-δων»! Ὁ σκοπός αὐτός λοιπόν ἀποτελεῖ τήν πρώτη κραυγαλέα ἀπάτη: Τό Τεκτονικό Μέγαρο, ἀνύπαρκτο κατά τήν ἔγκρισιν τοῦ Ἱδρύματος, δέν ἐκτίσθη ποτέ ὡς κτίριο περι-θάλψεως ἐνδεῶν, ὡς κέντρο φιλανθρωπίας, κτίστηκε ἐξ' ἀρχῆς κτίριο θρησκευτικό μέ σκοπό του νά ὑπηρετῇ τήν λειτουργία τῆς μασονικῆς θρησκείας καί ὄχι νά περιθάλ-πει ἐνδεεῖς! Νά εἶναι δηλ. Ναός ὄχι φιλανθρωπική στέ-γη, ὅπως ὁρίζει τό ἱδρυτικό Διάταγμα!

Αὐτό ἀποκαλύπτει, ὁ ἐκ τῶν ἱδρυτῶν τοῦ Τέκτ. Ἱδρύ-ματος, Π. Χατζηπάνος, μασόνος 33ου βαθμοῦ, στό βι-βλίο του «Ἑλληνικός Ἐλευθεροτεκτονισμός 1740-1950» σελ. 173-174, ὅπου διαβάζουμε: «Ἐπιτροπή μηχανικῶν καί ἀρχιτεκτόνων, προεδρευομένη ἀπό τόν ἀδ.·. Γ. Γεωργαλᾶν, ἐνετάλη νά παρασκευάσῃ τό καταλληλότερον σχέδιον Ναοῦ Μεγάλου ἐπί τοῦ ἐλεύθερου χώρου, ὡς καί σχε-διάγραμμα τῆς ἐσωτερικῆς διαρρυθμίσεως καί διακοσμήσεως καί ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ ἀκινήτου νά ἀρχίσουν αἱ δέουσαι τεχνικαί ὑπηρεσίαι... τοῦ Τεκτονικοῦ Ἱδρύματος ἀναλαβόντος πλέον τήν ὅλην διαχείρισιν καί ἐκπροσώπησιν τοῦ Συμβολικοῦ Τεκτονισμοῦ»!

Δέν εἶναι λοιπόν φιλανθρωπικό, τό τονίζουμε, τό Τέκτονικό Μέγαρο, γιά τό ὁποῖο ἔδωσε τήν ἔγκρισή του τό Ἑλληνικό Κράτος, ἀλλά Ναός παγανιστικός γιά νά στεγάζεται ἡ Σατανολατρεία στήν Ἑλλάδα, τήν κοιτίδα τῆς Χριστια-νικῆς Ὀρθοδοξίας! Ἀπάτη πού δέν τιμᾷ τό Ἑλληνικό Κράτος πού τήν ὑφίσταται καί τούς «χρηστοήθεις» τῆς Μασονίας πού τήν διέπραξαν καί συνεχίζουν νά τήν διαπράττουν! Ἐπειδή ἡ παρουσίαση τῶν φωτογραφιῶν τοῦ Τεκτονικοῦ Μεγάρου συνοδεύτηκε καί μέ δηλώσεις γιά τό τί εἶναι ὁ Τεκτονισμός καί ἐμφαντικῶς τονίστηκε ὅτι δέν ἀποτελεῖ θρησκευτική ὀντότητα ἐπικαιροποιοῦμε παλαιοτέρα δημοσίευσή μας πού ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Τεκτονισμός εἶναι μή γνωστή παγανιστική καί ἀποκρυφιστική λατρεία μέ κρύφια δόγματα.

Ἡ Μασονική Ἐγκυκλοπαίδεια Ν. Χ. Λάσκαρη πού κυκλοφορεῖ μέ τήν ἄδεια τῆς Μ. Στ., τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου τοῦ 33ου βαθμοῦ, στό λήμμα: «Θρησκεία καί Τεκτονισμός» γράφει μεταξύ ἄλλων: «ἡ Τεκτονική θρησκεία δέν κάνει διακρίσεις. Δέχεται εἰς τούς φιλόξενους κόλπους της, ἄνδρας παντός δόγματος, οὐδέν δέ ἀπολύτως θρησκευτικόν δόγμα εὐνοεί ἤ ἀποδοκιμάζει. Ὁ Τε-κτονισμός δέν εἶναι Ἰουδαϊσμός ὡς ἠθέλησαν νά τόν παρουσιάσουν τινές, καίτοι δέν περικλείει ἐν ἑαυτῷ τίποτε τό δυνάμενον νά θίξῃ τόν Ἰουδαϊσμόν. Δέν εἶναι οὔτε Χριστιανισμός, καίτοι δέν διδάσκει τίποτα τό δυνάμενον νά θίξῃ ἕναν Χριστιανόν. Ἡ θρησκεία τοῦ Τεκτονισμοῦ εἶναι ἡ γενική θρησκεία τῆς φύσεως καί τῆς πρωταρχικῆς ἀποκαλύψεως – τῆς κληροδοτηθείσης ἡμῖν ὑπό ἀρχαίου τινός καί πατριαρχικοῦ ἱερατείου – ἐν τῇ ὁποία ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δύνανται νά συμφωνήσουν.

Διδάσκει τήν ἄσκησιν τῆς ἀρετής, ἀλλά δέν προσφέρει τρόπον ἀπολυτρώσεως ἐκ τῆς ἁμαρτίας. Ὑποδεικνύει εἰς τούς ὀπαδούς της τήν ἀτραπόν τῆς δικαιοσύνης, ἀλλά δέν ἰσχυρίζεται ὅτι ἀποτελεῖ «τήν ἀλήθειαν καί, τήν ζωήν». Ἀποτελεῖ ὅμως ἀναμφισβητήτως τήν πύλην διά τῆς ὁποίας εἰσάγονται οἱ πιστοί εἰς τόν Ναόν τῆς Θείας Ἀληθείας»!

Το κείμενο αὐτό εἶναι ἡ φωτογραφία – ἡ ἔγχρωμη φωτογραφία – τοῦ θεοῦ τῆς Μασονίας Μ.Α.Τ.Σ. (Μέγας Ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος) σέ ὅλα του τα ὀνόματα: Ἑωσφόρος Διάβολος, Σατανάς, Βεελζεβούλ, Βελίαλ, Μπαφομέτ, Δαίμονας κ.ά., ὅπως ἀναφέρεται στήν Παλαιά Διαθήκη.

Ὡς προεκήρυξεν ἀπό τῆς γενέσεώς της ἡ Μασονία πιστεύει στήν ὕπαρξιν μιᾶς δημιουργικῆς ἀρχῆς (Principe Createur) ὑπό τό ὄνομα: «Μέγας Ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος». Τό ἴδιο ὁρίζεται καί στό ἄρθρο 1 τοῦ Συντάγματος τῆς Μεγάλης Στοᾶς τῆς Ἑλλάδος τῆς 20/12/1949: «ὁ Ἐλευθεροτεκτονισμός πιστεύει εἰς τήν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ, ὑπό τήν προσωνυμίαν «Μέγας Ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος». Ποιός εἶναι λοιπόν αὐτός ὁ θεός καί ὑπάρχει ἴχνος σοβαρότητος καί ἐντιμότητος στόν ἰσχυρισμό τῆς Μασονίας ὅτι «δέν διδάσκει τίποτα τό δυνάμενον νά θίξει ἕνα χριστιανόν», ὅταν ἡ μασονική θρησκεία στό σύνολό της, ἀποτελεῖ διαστρέβλωση καί ἄρνηση ὅλης τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας;

Ποιός εἶναι ὁ Θεός τῆς μασονικῆς θρησκείας, ἀποκαλύπτουν οἱ μασόνοι συγγραφεῖς, Κωστής Μελισσαρόπουλος τοῦ 33ου βαθμοῦ, στό βιβλίο του «Ἑπτά Τεκτονικαί Ὁμιλίαι εἰς 18ον», στό κεφάλαιο: «ἡ ἔννοια τοῦ Μ. Α. Σύμπ.» ὅπως μέ φρίκη παρουσιάζεται καί ὁ Δημ. Στεφ. Ἀναγνωστόπουλος στό βιβλίο τοῦ «Κυανοῦς Τεκτονισμός», στό κεφ. «Ἡ ἀπόκρυφος Χιραμική παράδοσις», ἀπολύτως σύμφωνοι καί οἱ δύο γιά τήν σχετική μασονική παράδοση!

Τά Λάντμαρκς εἶναι οἱ 25 Θεμελιώδεις Διατάξεις, νόμοι ἡ ἀρχαί, τῆς θρησκείας τοῦ Σατανᾶ, Μασονίας, πού ὅπως διά μακρών ἀναπτύσσεται στό «Τεκτονικόν Δελτίον» (ἐπίσημο ὄργανο τῆς Μεγάλης Στοᾶς τῆς Ἑλλάδος, τεῦχος ὑπ’ ἀριθ. 74-75 Ἰουλ-Αὐγ- Σεπτ.-Ὀκτωβ. 1967, σελ. 281-289), εἶναι τό δογματικό στήριγμα τῆς μασονικῆς θρησκείας καί γι’ αὐτό «οὐδεμία ἀνθρωπίνη δύναμις δύναται νά τά θίξῃ ἤ τροποποίηση... ὅ,τι ὑπήρξαν πρό αἰώνων, θά ἀπομείνωσι διά παντός καί θά ἐξακολουθοῦν νά ἰσχύωσιν, ἐφ’ ὅσον ἐξακολουθεῖ νά ὑφίσταται καί ὁ Ἐλεύθερος Τεκτονισμός»!

Ἡ μοίρα λοιπόν τῆς Μασονίας εἶναι στενά δεμένη μέ τά 25 αὐτά δόγματα, ἀνάμεσα στά ὁποῖα καί το ὑπ’ ἀριθμ. 3 πού ἀναφέρεται στήν μυστική παράδοση τοῦ Γ’ Βαθμοῦ (Διδασκάλου) πού καθιερώνει ὡς θεό τῆς Μασονίας τόν Ἑωσφόρο ἤ Σατανᾶ ἤ Διάβολο! Μασονία χωρίς τά 25 αὐτά δόγματα δέν νοεῖται!

Τό ὑπ’ ἀριθμ. 3 Landmark εἶναι, γιά τόν λόγο αὐτό, τό κλειδί γιά τήν πλήρη ἀποκάλυψη τοῦ μυστικοῦ τῆς Μασονίας, ὁρίζοντας τά ἑξῆς: «Ἡ παράδοσις τοῦ 3ου. Δέν ὑπάρχει Τεκτονικός Τύπος ἐν τῷ ὁποίῳ νά μή διδάσκονται τά κυριότερα σημεία τῆς παραδόσεως ταύτης. Ἄλλωστε, οἱοσδήποτε τύπος, ὁ ὁποῖος θά παρέλειπεν ἤ θά ἐτροποποίει τήν παράδοσιν ταύτην, θά ἔπαυε νά λέγεται Ἐλευθεροτεκτονικός»! Ἡ λατρεία λοιπόν τοῦ Ἑωσφόρου, ὡς Θεοῦ τῆς Μασονίας, πού ἀποκαλύπτεται στήν μυστική παράδοση τοῦ 3ου βαθμοῦ (τοῦ βαθμοῦ τοῦ Διδασκάλου) ἐπιβεβαιώνεται στό ὑπ’ ἀριθμ. 3 Landmark, τό ὁποῖο εἶναι ἀπαραβίαστο!

Ἡ Μασονία «βάφτισε» τόν Θεό: Μέγα Ἀρχιτέκτονα τοῦ σύμπαντος (Μ.Α.Τ.Σ.)! Καί τό ἐρώτημα εἶναι: ἔχει τό δικαίωμα ὁ ἄνθρωπος νά δίδει ἄλλο ὄνομα στόν Θεό, ὅταν ὁ ἴδιος ὁ Θεός ἔχει ἀποκαλύψει τό ἀληθινό του ὄνομα; Ὁ Ἰ. Χριστός εἶπε προσευχόμενος πρός τόν Πατέρα Του: «Ἐφανέρωσά σου τό ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὕς δέδοκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου». Τό ὄνομα αὐτό ἀποτελεῖ τό δόγμα τῆς Ἁγίας Τριάδος: Τό ὄνομα τοῦ ΠΑΤΡΟΣ καί τοῦ ΥΙΟΥ καί τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Αὐτό εἶναι ἡ βάση τῆς Ὀρθόδοξης Χριστιανικῆς διδασκαλίας, ἐναντίον τῆς ὁποίας βάλλουν ὅλα τά δαιμόνια, ἀτομικά καί συλλογικά, πού ἀρνοῦνται τήν θεότητα τοῦ Ἰ. Χριστοῦ, καί πρώτη βέβαια ἡ Μασονία, πού τόν θεωρεῖ Μύστη καί ὄχι «Θεόν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ»!

Μέ ποιό δικαίωμα λοιπόν ἡ Μασονία, πού ἱδρύθηκε καί δρᾶ μέσα στό Χριστιανικό κόσμο, ἀγνόησε τό ἀληθινό ὄνομα τοῦ Θεοῦ καί ἐπέβαλλε τήν νεφελοκοκκυγία τοῦ «Μ.Α.Τ.Σ.»; Ποιά ἄλλη ἑρμηνεία μπορεῖ νά ἔχει τό θρασύ αὐτό τόλμημα, παρά τό μῖσος τῆς Μασο-νίας κατά τοῦ Ἰ. Χριστοῦ καί γενικά κατά τῆς Ἁγίας Τριάδος, τῆς ὁποίας τήν ὕπαρξη θέλησε τόσο ὠμά νά ἀγνοήσῃ;

Ἀλλά δέν ἦταν μονάχα αὐτό. Μέ τήν εἰσαγωγή τοῦ ὀνόματος τῆς φαντασιοπληξίας τοῦ «Μ.Α.Τ.Σ.», οἱ μασόνοι τῶν Στοῶν μπλέχτηκαν στά ἥξεις ἀφήξεις τῆς ἀμπελοφιλοσοφίας τῆς Μασονίας, τῆς Θεοσοφίας, τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, τοῦ Πνευματισμοῦ, τῆς Μαγείας, χάνοντας τόν ἴδιο τόν ἑαυτό τους μέσα σ’ αὐτά!

Ἀναφέρομε τά κάτωθι ντοκουμέντα:

α) «ΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑ» τοῦ ALBERT PIKE. ὁ Αλβέρτος Πάϊκ (1809-1891) Boston Massachusetts, U.S.A., μασόνος, ἔγραψε τό βιβλίο «Ἠθική καί Δόγμα» (MORALS

AND DOGMA) τό ὁποίο θεωρεῖται βαθυστόχαστο ἀπό την μασονία, ἐνῶ στήν πραγματικότητα εἶναι ἕνα ἀλλοπρόσαλλο, δόλιο, σατανιστικό κείμενο, πού ἀρνεῖται τήν Χριστια-νική ἀλήθεια, ἀλλά τό λέει μέ τρόπο (σταυρολεξικό γιά εὐνόητους λό-γους! Μεταφράστηκε στά Ἑλληνι-κά ἀπό τόν «Ἰω. Ἀ. Μαργαρίτη 32ο τ. Σεβ.. τῆς Σ.. Στ. ΠΡΟΜΗ-ΘΕΥΣ ἐν ΑΝ. Ἀθηνῶν, ἐγκριθέν ὑπό τῆς Μεγ. Στ. τῆς Ἑλλάδος διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. 63/51 Πίνακος Αὐτῆς». Λόγω τῆς μεγάλης σημασίας τοῦ ἔργου του γιά τόν Μασονισμό καί τοῦ ἀξιώματός τοῦ (Ὕπατος Ταξιάρχης, τῆς Μασονίας) ὁ Ἀλβέρτος Πάϊκ ὅταν ζοῦσε ἀποκλήθηκε «Πάπας τοῦ Διαβόλου»! Ἐπίσης στό ἔργο τοῦ Bataille: «Le Diable du xix siicle = Ὁ διάβολος τοῦ 19ου αἰῶνα», ὁ Ἀ. Πάϊκ σέ φανταστική εἰκόνα παρουσιάζεται τέτοιος! (Ἐγκυκλοπαίδεια Ἐλευθέρας Τεκτο-νικῆς Ν.Χ. Λάσκαρη σελ. 292), Τί λέει λοιπόν τό ἐγκεκριμένο ἀπό τή Μασονία αὐτό βιβλίο; Παραθέτομε ἕνα χαρακτηριστικό δεῖγμα:

«Χλευάζομεν τούς Μάντεις. Ὁ χλευασμός εἶναι πολύ εὔκολον πρᾶγμα, ὅσον δύσκολον εἶναι, ν' ἀντιλαμβανόμεθα κάτι καλῶς. Ἀλλ' ἦτο δυνατόν ποτέ, ν' ἀφήσῃ ὁ Θεός τόν κόσμον ἐν τῷ σκότει ἐπί δύο εἰκοσάδας αἰώνων, διά νά φωτίσῃ μόνον μίαν μικράν γωνίαν τῆς Παλαιστίνης καί ἕναν ἀμαθή καί ἀγνώμονα λαόν; Διατί νά συκοφαντῶμεν τόν Θεόν καί τά Ἱερά αὐτοῦ; Διατί νά νομίζωμεν ὅτι προϋπῆρξαν μόνον πανούργοι ἱερεῖς; Δέν ἦτο ἄραγε δυνατόν, νά ὑπάρξουν εἰλικρι-νεῖς καί τίμιοι ἄνθρωποι, μεταξύ τῶν ἱεροφαντῶν τῆς Δήμητρος καί τῆς Ἀρτέμιδος, τοῦ Διονύσου καί τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ Ἑρμοῦ καί τοῦ Μίθρα; Ἤ θέλετε νά δεχθῶ μέν ὅτι ὅλοι αὐτοί ἀπατῶντο ἐπί σειράν αἰώνων; Ἡ ἀπάτη ὅμως, δέν εἶναι τι τό μή ἀποκαλυπτόμενον, οὐδέ ἀθάνατος.

Κατά τούς Καβαλιστάς, τό ἀληθές ὄνομα τοῦ Σατανᾶ εἶναι Yahaveh προφερόμενον ἀντιστρόφως, διότι ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ ἄρνησις τοῦ Θεοῦ καί οὐχί ὡς Μαύρη θεότης. Διά τούς Μύστας δέν ἀπετέλεσε ποτέ προσωπικότητα, ἀλλά δύναμιν δημιουργηθεῖσαν διά τό Καλόν, ἀλλ' ἥτις δύναται νά χρησιμοποιηθῆ διά τό Κακόν. Εἶναι τό ὄργανον τῆς Ἐλευθερίας ἤ τῆς Ἐλευθέρας βουλήσεως. Ἀντιπροσωπεύει μίαν προεξέχουσαν φυσικήν δύναμιν, ἥτις εἰς τήν Μυθολογίαν ἐσυμβολίσθη ὡς ὁ Κερασφόρος Θεός Πάν! Ἐκεῖθεν δέ προήλθεν ἡ θεότης μέ κεφαλήν Τράγου, ἀδελφή Θεότης τοῦ προϊστορικοῦ Ὄφεως καί τοῦ Φωσφόρου, τοῦ κομίσαντος τό Φῶς, τόν ὁποῖον οἱ Ποιηταί μετέβαλον εἰς τόν μυθικόν Ἑωσφόρον (Lucifer)»!

»Ὁ Τεκτονισμός, ὅπως καί αἱ θρησκεῖαι, τά Μυστήρια, ὁ Ἐρμητισμός καί ἡ Ἀλχημεία, ἀποκρύπτει καί δέν ἀποκαλύπτει τά μυστικά του, ἐκτός μόνον εἰς τούς Εἰδήμονας, τούς Σοφούς καί Ἐκλεκτούς του»!

Ὁ γνωστός Διευθυντής, ἐπί πολλά ἔτη τοῦ Θεοσοφικοῦ Περιοδικοῦ «ΙΛΙΣΟΣ» Κωστῆς Μελισσαρόπουλος, Θεοσοφιστής καί μασόνος 33ο ἐξέδωσε τό 1974 τό βιβλίο του: «Ε-ΠΤΑ ΤΕΚΤΟΝΙΚΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ εἰς 18ον» ἀνάμεσα στίς ὁποῖες καί ἡ

ὁμιλία γιά τόν ΜΑΤΣ, μέ τόν ἐν ἐπικεφαλίδι τίτλο: «ἡ ἔννοια τοῦ Μ.Α.Τ.Σ.», τήν ὁποία λόγῳ τῆς μεγάλης σημασίας της γιά τήν ἀποκάλυψη τῆς μασονικῆς συνωμο-σίας σέ βάρος τῆς Ὀρθόδοξης χρι-στιανικῆς διδασκαλίας ἀναφέρεται γιά νά ἀντιληφθοῦμε πού βρίσκεται ἡ ρίζα καί ἡ πηγή τοῦ σατανισμοῦ καί τῆς σαταναλατρείας πού πλήττει τόν σημερινό κόσμο καί τή Χώρα μας.

«Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ Μ.Α.Τ.Σ.

Ποιά εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος;

Ὁ Τεκτονισμός ἀναφέρει εἰς ὅλους τούς βαθμούς καί ἐπικαλεῖται κατά τό ἄνοιγμα καί τό κλείσιμον τῶν ἐργασιῶν του τό ὄνομα τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος. Ἀλλά δέν δίδει εἰς οὐδένα βαθμόν τήν ἀνάλυσιν τῆς ἔννοιάς του. Καί πολύ ὀρθῶς. Διότι ἐάν ἐδίδετο ἕνας ὁρισμός διά τόν Μέγαν Ἀρχιτέκτονα τοῦ Σύμπαντος, ὁ ὁρισμός αὐτός δέν θά ἦτο ἐπιτυχής. Τό ἀπροσδιόριστον δέν εἶναι δυνατόν νά προσδιορισθῇ. Τό ἀνέκφραστον δέν εἶναι δυνατόν νά ἐκφρασθῇ. Τό ἀπροσμέτρητον δέν εἶναι δυνατόν νά προσμετρηθῇ.

»Ἀλλά καί ἄλλος εἶναι ὁ λόγος διά τόν ὁποῖον δέν εἶναι δυνατόν νά δοθῇ ἀπό τόν Τεκτονισμόν ἡ ἔννοια τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς οἱασδήποτε ἐννοίας θα ἀπηυθύνετο πρός τήν διανοητικήν ἀντίληψιν τῶν ἀκροατῶν. Ἀλλά ὁ Τεκτονισμός – καί γενικώτερον τά Μυστήρια – δέν ἀπευθύνεται εἰς τήν διάνοιαν, ἀλλά εἰς τήν καρδίαν. Ὄχι εἰς τήν σκέψιν, ἀλλά εἰς τό ψυχικόν Εἶναι τοῦ ἀνθρώπου. Συνεπῶς δέν ἀνήκει εἰς τήν φύσιν τοῦ Τεκτονισμοῦ νά ἀναπτύσῃ ἐννοίας, ἀλλά νά τάς ὑποβάλῃ εἰς τήν ἀντίληψιν τῶν Μυστῶν του, διά τῶν τελετουργιῶν τῶν Μυήσεων, διά τῶν συμβόλων καί ἀλληγοριῶν.

»Τήν μέθοδον ταύτην εἶμαι καί ἐγώ ὑποχρεωμένος νά ἀκολούθη-σω. Δέν πρόκειται, λοιπόν, νά ἀναπτύξῳ τήν ἔννοιαν τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος, ἀλλά νά ἐπιστήσῳ τήν προσοχήν εἰς τά σημεία τῶν Τυπικῶν του, τά ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τήν ἔννοιαν τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος. Καί ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

»Ἡ ἀληθής ἔννοια τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος εἶναι ὅπως τό περίφημον «Μυστικόν τοῦ Τεκτονισμοῦ». Ἐνδέχεται μερικοί ἀπό τούς νεωτέρους νά μή ἔχουν ἐπιστήσει τήν προσοχήν των εἰς τό σημεῖον τοῦτο. Ἀλλά κατά τά παλαιότερα Τυπικά, εἰς τόν βαθμόν τοῦ Διδασκάλου, «ἀπεκαλύπτετο» τό Μυστικόν τοῦ Τεκτονι-σμοῦ. Ἡ σχετική περικοπή τοῦ Τυπικοῦ εἶναι ἡ ἀκόλουθη:

»Οὐδείς Τεκτονικός βαθμός διδάσκει ἤ ἀποκαλύπτει τήν Ἀλήθειαν. Ἕκαστος Τέκτων σχίζει μόνος του τό παραπέτασμα ὑπό τό ὁποῖον κρύπτεται αὕτη. Τό μυστικόν τοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ εἶναι, ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεώς του,

ἀπαραβίαστον. Διότι ὁ Τέκτων ὅστις τό γνωρίζει δέν εἶναι δυνατόν ἤ να τό διέγνωσε μόνος του. Τό ἀνεκάλυψε φοιτῶν εἰς Στοάς σοφῶν Τεκτόνων, παρατηρῶν, παραβάλλων, κρίνων. Καί ὅταν κατορθώσῃ τις νά τό διάγνωσῃ, θά τό τηρήσει βεβαίως δι' ἑαυτόν καί δέν θα τό καταστήσει γνωστόν οὔτε εἰς ἐκεῖνον ἐκ τῶν Ἀδελφῶν πρός τόν ὁποῖον τρέφει τήν μεγαλυτέραν ἐμπιστοσύνην. Διότι ἀφοῦ οὗτος δέν ἦτο ικανός νά τό ἐννοήση μόνος του, θα εἶναι ἐπίσης ἀνίκανος νά επωφεληθῇ αὐτοῦ, ἐάν τό μάθῃ παρ' ἄλλου».

»Αὐτά ἔγγραφον τά παλαιότερα τυπικά τοῦ Γ΄ βαθμοῦ. Καί ὀρθῶς ἔγραφον. Διότι ἡ Ἀλήθεια εἰς τά Μυστήρια δέν ἀποκαλύπτεται εἰς τούς Μύστας, ἀλλά προσφέρεται εἰς τήν ἀνακάλυψίν των. Καί ἀνήκει εἰς τούς ἐπιμελεῖς καί μελετηρούς Μύστας νά τήν ἀνακαλύψουν, σχίζαντες τό παραπέτασμα, ἀφοῦ φοιτήσουν εἰς Στοάς Σοφών Τεκτόνων, παρατηροῦντες, παραβάλλοντες, κρίνοντες.

»Συμβαίνει ὁ καθένας – καί πρίν μυηθῇ εἰς τόν Τεκτονισμόν, ἀλλά καί ἀφοῦ μυηθῇ – νά ἔχῃ σχηματίσει μερικάς ἀντιλήψεις, μερικάς πεποιθήσεις, σχετικῶς μέ τήν ἔννοιαν τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέ-κτονος τοῦ Σύμπαντος. Ἐνδέχεται νά εἶναι στεναί, ἐνδέχεται νά εἶναι εὐρεῖαι. Ἐνδέχεται νά προέρχονται ἀπό ἀνεξέταστον παραδοχήν ξένων ἀντιλήψεων, ἐνδέχεται νά εἶναι προϊόν ἰδίας μελέτης καί ἐπεξεργασίας. Ἀλλά ἡ ἔρευνα δέν μπορεῖ ποτέ νά σταματήσῃ. Καί ἡ εἴσοδος εἰς τό Τεκτονικόν Τάγμα ἀποτελεῖ μίαν νέαν εὐκαιρίαν, μίαν νέαν ἀφετηρίαν ἐρεύνης, ὅπως καί ἡ αὔξησις φωτός εἰς ἕκαστον βαθμόν.

»Εἰς τόν 4ον βαθμόν τοῦ Μυστικοῦ Διδασκάλου ἀκούομεν ὅτι «τό λυκαυγές τῆς πρωίας ἀποδιώκει τά σκότη καί τό φῶς τῆς ἡμέρας ἀρχίζει νά ἀναφαίνεται». Καί ὁ Μυστικός Διδάσκαλος ὁρκίζεται: «Θά συντελέσω ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μου ἵνα ἐξαλείψω τά σοφί-σματα, ἅτινα ἐμποδίζουν τήν ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν τῆς διανοίας». Συνεπώς δέν εἶναι δυνατόν νά ὑπάρχῃ μεταξύ τῶν Μυστῶν τοῦ Φιλοσοφικοῦ Τεκτονισμοῦ ἀντίρρησις διά τήν συνεχή ἔρευναν τῆς ἐννοίας τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος. Διότι ἡ ἔννοια αὐτή συνεχῶς δύναται νά τελειοποιεῖται καί νά διευρύνεται ἀπό τό προσδιορισμένον εἰς τό ἀπροσμέτρητον, ἀπό τό συγκεκριμένον εἰς τό ἀνέκφραστον, ἀπό τό προσωπικόν εἰς τό ἀπρόσωπον. Ἄλλωστε εἰς τόν βαθμόν τοῦ Μυστικοῦ Διδασκάλου διδασκόμεθα «τήν αἰωνίαν πάλην τῆς προόδου κατά τῆς ἀμαθείας, τόν διαρκή ἀγῶνα τοῦ φωτός κατά τοῦ σκότους, τόν ἀδιάλειπτον πόλεμον τῆς ἀληθείας κατά τῆς πλάνης».

»Ἑπομένως, πρέπει νά εἴμεθα σύμφωνοι ὅτι διαρκῶς πρέπει νά παλαίωμεν κατά τῆς ἀμαθείας, κατά τοῦ σκότους, κατά τῆς πλάνης, ἀναζητοῦντες τήν πρόοδον, τό φῶς, τήν ἀλήθειαν, ἐπομένως καί τήν πληρεστέραν ἔννοιαν τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος.Ἕνα τοιοῦτον ἀγώνα πρέπει διαρκῶς νά διεξάγομεν κατά τῶν σκοτει-νῶν τάσεων τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἐάν πράγματι θέλωμεν νά

ἀτενίσωμεν τό φώς καί τήν ἀλήθειαν.

»Ἡ ἔρευνα, συνεπῶς, πρέπει νά εἶναι συνεχής. Ἄς ἐρευνήσωμεν εἰς τά τυπικά μας διά τήν ἔννοιαν τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος. Ἴσως ἀνεύρωμεν σημαντικάς νύξεις, διά νά σχίσωμεν τό παραπέτασμα καί νά προσπελάσίομεν πρός τήν ἀνακάλυψίν τῆς προ-σφερόμενης εἰς τήν ἀνακάλυψίν μας ἀποκαλύψεως.

»Ὁ Συμβολικός Τεκτονισμός τηρεῖ σκόπιμον ἀοριστίαν σχετικῶς μέ τήν ἔννοιαν καί τήν φύσιν τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπα-ντος.

»Εὐθύς ἐξ ἀρχής, ἀπό τοῦ Α΄ βαθμοῦ, διακηρύσσει ὅτι ἀφήνει εἰς ἕκαστον τήν ἐλευθερίαν τῶν δοξασιῶν του καί οὐδέν θέτει ὅριον ἐν τῇ ἀναζητήσει τῆς Ἀληθείας. Ἀναγνωρίζει ὅμως καί διακηρύττει τήν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ, τόν ὁποῖον δέν καθορίζει, ἀλλ' ὀνομάζει «Μέγαν Ἀρχιτέκτονα τοῦ Σύμπαντος», συνοψίζουν τά πρός Αὐτόν καθήκοντα εἰς τό «Σέβας».

»Ἐάν ἐπιστήσωμεν τήν προσοχήν μας εἰς τήν ἔννοιαν τῆς λέξως «Ἀρχιτέκτων», ἴσως παρατηρήσωμεν ὅτι οἱ ἀρχιτέκτονες δέν δημιουρ-γοῦν ἐκ τοῦ μή ὄντος, ἀλλά χρησιμοποιοῦν ὑπάρχοντα ὑλικά, διευθετοῦντες αὐτά συμφώνως πρός σχέδιον τό ὁποῖον ἔχουν καταρτίσει.

»Κάποια ἀπόπειρα προσδιορισμοῦ τῆς ἐννοίας τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος γίνεται εἰς τό τέλος τῆς τελετῆς τῆς Μυήσεως, κατά τήν ἀπονομήν εὐχαριστιῶν, ὅπου ὁ Μέγας Ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος ὀνομάζεται «γόνιμος καί αἰωνία πηγή φωτός.

»Εἰς τόν Β΄ βαθμόν τό Τυπικόν ἀναγράφει: «ὁ Φωτοβόλος Ἀστήρ εἶναι ἡ εἰκών ἥτις ὑπενθυμίζει εἰς ἡμᾶς τό μυστηριώδες αἴτιον τοσού-των θαυμασίων κόσμων». Καί προστίθεται ὅτι «ὁ Φωτοβόλος Ἀστήρ εἶναι τό σύμβολον τῆς ἀνεξαρτήτου διανοίας, ἥτις εἶναι ἀπηλλαγμένη προλήψεων καί δεισιδαιμονιῶν».

»Εἰς τόν Γ΄ βαθμόν τό Τυπικόν ὁμιλεί περί ὑπάρξεως «δύο μεγά-λων καί εἰς ἄκρον ἀντιθέτων ἀρχῶν, αἵτινες ἰθύνουν τόν κόσμον: Τό καλόν καί τό κακόν, τό φῶς καί τό σκότος».

»Καί λέγει ὅτι ὁ Σολομών «ἀνήγειρε Ναόν εἰς δόξαν τοῦ Ἰεχωβά» καί ὅτι ἡ Βασίλισσα τῆς Σαβά ὡδηγήθη «εἰς τόν μεγαλοπρεπή Ναόν τοῦ Πατρός τῆς Φύσεως». Ὀνομάζεται, λοιπόν, εὐστοχώτατα ὁ Μέγας Ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος «Πατήρ τῆς φύσεως».

»Οὐδείς ἄλλος ὑπαινιγμός γίνεται εἰς τόν Συμβολικόν Τεκτονισμόν σχετικῶς μέ τήν ἔννοιαν καί τήν φύσιν τοῦ «Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος», εἰς δόξαν

τοῦ ὁποίου διεξάγο-νται ὅλαι μας αἱ ἐργασίαι. Ἐν τούτοις, πλήν τῶν ἐπισήμων Τυπικῶν, ὑπάρχει καί «ἡ πλήρης παράδοσις τοῦ Γ΄ βαθμοῦ», ἡ οποία ἀναφέρει πολλά καί περίεργα. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νά τά ὑπενθυμίσω εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τά γνωρίζουν καί νά τά ἐκθέσω εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τυχόν τά ἀγνοοῦν. Καί θά προ-σπαθήσω νά δώσω τήν ἑρμηνείαν των.

»Ἀναφέρει, λοιπόν, ἡ πλήρης παράδοσις τοῦ Γ' βαθμοῦ ὅτι ὁ ἄγγελος τοῦ φωτός Ἐβλίς, τό Πνεύμα τοῦ Πυρός, ἠράσθη τῆς Εὔας, ἥτις ἐνέδωσεν εἰς τόν ἔρωτά του καί οὕτω ἐγεννήθη ὁ Κάϊν, ἀπείρως ὑπέρτερος τοῦ Ἄβελ. Ὅτι ὁ Θεός Ἀδωνάϊ, φθονῶν τόν Κάϊν διά τό πνεύμα ὅπερ μετέδωσεν εἰς αὐτόν ὁ ἄγγελος τοῦ φωτός Ἐβλίς, ἐξώρισε τόν Ἀδάμ καί τήν Εὔαν ἐκ τῆς Ἐδέμ. Ὅτι ὁ ζηλότυπος οὗτος θεός εἶχε ζυμώσει ἰλύν διά νά πλάσῃ τόν Ἀδάμ καί τῷ εἶχε δώσει ψυχήν δουλικήν. Ἐφοβεῖτο δέ τήν ἐλευθέραν καί ἀνεξάρτητον ψυχήν τοῦ Κάϊν. Ὅτι ὁ Κάϊν, ἐξοργισθείς ἐκ τῆς ἀδικίας τοῦ Ἀδωνάϊ, ἐθανάτωσε τόν Ἄβελ, ὁ δέ Ἀδωνάϊ, ὁ θεός ὅστις ἔμελλε νά πνίξῃ τόσας χιλιάδας ἀνθρώπων εἰς τά ὕδατα τοῦ κατακλυσμοῦ, ἐχαρακτήρισε τόν φόνον τοῦ Ἄβελ ὡς ἔγκλημα ἀσυγχώρητον. Ὅτι ὁ ἀμνησίκακος ἀπόγονος τοῦ Κάϊν Χιράμ, υἱός τῶν Πνευμάτων τοῦ Πυρός, καταβάλλει ὅλην του τήν μεγαλοφυίαν καί ἐνεργητικότητα πρός οἰκοδόμησιν τοῦ Ναοῦ, τόν ὁποῖον ἡ ὑπερηφά-νεια τοῦ Σολομώντος ἀνεγείρει εἰς τόν ἀμείλικτον θεόν Ἀδωνάϊ, τοῦ ὁποίου τό μίσος καταδιώκει ἀπό αἰώνων τό γένος τοῦ Κάϊν. Ὅτι μετά τήν καταστροφήν τῆς χάλκινης θαλάσσης, ὁ Χιράμ ἄγεται ὑπό τοῦ προγόνου του Τουβαλκάϊν, ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, εἰς τό κέντρον τῆς γῆς, ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ κόσμου, εἰς τό Βασίλειον τοῦ Ἐβλίς καί τοῦ Κάϊν, ἐκεί ὅπου παύει ἡ τυραννία τοῦ φθονεροῦ Ἀδωνάϊ καί γεύονται τῶν καρπῶν τοῦ δέντρου τῆς Ἐπιστήμης. Ὁ Χιράμ εἰσάγεται εἰς τό ἄδυτον τοῦ πυρός καί ὁ Τουβαλκάϊν τοῦ ἐξηγεῖ τάς ἀδυναμίας καί τά ταπεινά πάθη τοῦ θεού Ἀδωνάϊ, τοῦ μισοῦντος τό πλάσμα του καί καταδικάσαντος αὐτό νά ἀποθνήσκῃ, ὅπως ἐκδικηθῇ διά τά εὐεργετήματα, τά ὁποῖα τά πνεύματα τοῦ Πυρός τῷ ἐπεδαψίλευσαν. Τέλος, ὁ Τουβαλκάϊν προφητεύει τήν ἐπικράτησιν τῶν ἀπογόνων τοῦ Χιράμ, οἵτινες θά καθιερώσουν καθ' ὅλην τήν γήν τήν λατρείαν τοῦ Πυρός, καταρρίπτοντες τήν τυραννίαν τοῦ Ἀδωνάϊ.

»Ὅσοι διά πρώτην φοράν ἀκούουν ὅλα αὐτά, θά μέ δικαιώσουν διότι μεταχειρίσθην τήν λέξιν «περίεργα».

»Ποία εἶναι ἡ ἑρμηνεία αὐτῶν ὅλων, τά ὁποῖα θά ἀνεστάτωναν κάθε ἀγαθόν θρησκόληπτον, ἄν τά ἤκουε;

»Κατά τήν ταπεινήν μου γνώμην εἶναι πρῶτον ἡ προσπάθεια νά ἀπαλλαγοῦν οἱ Ἐλεύθεροι Τέκτονες ἀπό κάθε φανατισμόν καί θρησκοληψίαν. Εἶναι ἡ προσπάθεια νά καταστοῦν πραγματικά ἐλεύθεροι εἰς τήν σκέψιν καί ἀνεξάρτητοι ἀπό κάθε γνώμην πού εἶχον σχηματίσει ἀνεξετάστως, ἀπό κάθε προκατάληψιν, ἀπό κάθε

μισσαλοδοξίαν. Νά μάθουν νά ἀκούουν ἀτάραχοι καί τά τελείως ἀντίθετα ἀπό ἐκείνα τά ὁποῖα ἕως τώρα ἐγνώριζον.

»Δεύτερον, εἶναι ἡ προσπάθεια νά ἀναθεωρήσουν ὅσας ἰδέας εἶχον σχηματίσει ἀπό παιδικῆς ἡλικίας, σχετικῶς μέ τήν ὑπερτάτην δύναμιν ἥτις διευθύνει τόν κόσμον, ἰδέας τάς ὁποίας ἐσχημάτισαν ἀπό τήν ἀνερμήνευτον ἀνάγνωσιν ἑνός κατ' ἐξοχήν συμβολικοῦ καί κρυ-πτογραφικοῦ κειμένου, ὅπως εἶναι ἡ Γένεσις.

»Τρίτον, εἶναι ἡ προσπάθεια νά ἐξαρθῇ ἡ Ἐλευθερία τῆς σκέψεως καί συνειδήσεως, ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητον νά διακρίνῃ κάθε Ἐλεύθερον Τέκτονα, καί μάλιστα εἰς τόν βαθμόν τοῦ Διδασκάλου. Εἶναι ἐπίσης ἡ ὑπογράμμισις τῆς ὑπεροχῆς τοῦ πνεύματος ἀπέναντι τῆς ὕλης, τῆς ἀνεξικακίας ἀπέναντι τῆς ἐκδικήσεως, τῆς μεγαλοφροσύνης ἀπέναντι τοῦ φθόνου», τοῦ δικαίου ἀπέναντι τῆς ἀδικίας, τῆς ἐλευθερίας ἀπέναντι τῆς τυραννίας, τῆς ἐλευθέρας καί ἀνεπηρεάστου ἐρεύνης ἀπέναντι τῆς προκαταλήψεως καί τῆς δεισιδαιμονίας. Τοιαῦται εἶναι αἱ ἑρμηνεῖαι τάς ὁποίας δίδει εἰς τά Τεκτονικά κείμενα ἡ ταπεινή μου κατανόησις.

»Αὐτά σχετικῶς μέ τήν θέσιν τήν ὁποίαν λαμβάνει ὁ Συμβολικός Τεκτονισμός ὡς πρός τήν ἔννοιαν τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος» Καί κλείεται οὕτω το κεφάλαιον του Κ.Μ. Μελισσαρόπουλου γιά τό ποιός εἶναι ὁ Μ.Α.Τ.Σ.

Στίς παραπάνω ὀφθαλμοφανεῖς σατανοεμπευσμένες πλάνες τῆς Μασονίας καί κακοδοξίες παρατηροῦμε τά ἑξής:

1) Πόση σοβαρότητα ἔχει ἡ Μασονία καί πόσο σοβαροί εἶναι οἱ μεγαλόσχημοι τῆς πολιτικῆς, τῶν γραμμάτων καί τοῦ πλούτου, πού γίνονται καί παραμένουν μέλη της, εἶναι τό γεγονός ὅτι, πιστεύουν, προσεύχονται καί περιμένουν βοήθεια καί ἁγιασμό, ἀπό ἕναν θεό, ἀνθρωποποίητο.

2) Εἶναι τραγική ἡ ἄποψη ὅτι ἡ Μασονία δίδει στά μέλη της, εἰκόνες παραστάσεις καί σύμβολα καί ἀφήνει σ' αὐτά νά τά ἑρμηνεύσουν καί κατανοήσουν, ἀνάλογα μέ τήν «διανοητικήν ἀντίληψιν» τοῦ καθενός! Τό θέμα εἶναι ἀμείλικτο: Ἄν ἡ Μασονία ξέρει τί πιστεύει γιατί τό κρατάει μυστικό, ἄν ἡ ἴδια ἀγνοεῖ τί πιστεύει, πώς περιμένει νά τό βροῦν τά μέλη της; Ἀλλά ἡ ἀλήθεια εἶναι ἄλλη: Ἡ Μασονία ξέρει πολύ καλά τό ἀφεντικό στό ὁποῖο δουλεύει, ἀλλά δέν τολμᾶ νά τό πεῖ καθαρά, γιατί φοβᾶται τίς ἀντιδράσεις! Τό λέει λοιπόν στά μέλη της μέσα σέ σύμβολα τέτοιας ὑφῆς, ὥστε νά ὁδηγοῦ-νται ἀναγκαστικά στό μονόδρομο τοῦ Σατανᾶ.

Αὐτή εἶναι ἡ ἀλήθεια, τό μεγάλο μυστικό τῆς Μασονίας! Μιά παγίδα καθαρά σατανική: Παγιδεύει χωρίς νά ἐκτίθεται! Τήν εὐθύνη τῆς παγίδευσης τήν φορτώνεται τό ἴδιο τό θῦμα, πού νομίζει, αὐταπατώμενο, ὅτι μόνο του ἀνεκάλυψε τήν «ἀλήθεια», ἀφοῦ ὁ δρόμος τῆς Μασονίας εἶναι φτιαγ-μένος γιά κεῖ! Αὐτό

σημαίνει ἡ φράση τοῦ κειμένου»: «Διότι ἡ Ἀλήθεια εἰς τά Μυστήρια δέν ἀποκαλύπτεται εἰς τούς Μύστας, ἀλλά προσφέ-ρεται εἰς τήν ἀνακάλυψίν των»!

3) Διαβάζομε στό κείμενο: «Ἐπομένως, πρέπει νά εἴμεθα σύμφω-νοι ὅτι διαρκῶς πρέπει νά παλαίωμεν κατά τῆς ἀμαθείας, κατά τοῦ σκότους, κατά τῆς πλάνης, ἀναζητοῦντες τήν πρόοδον, τό φῶς, τήν ἀλήθειαν, ἐπομένως καί τήν πληρεστέραν ἔννοιαν τοῦ Μεγάλου Ἀρ-χιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος»! Ρωτάμε τήν Μασονία: Πῶς αὐτά μποροῦν νά ταιριάξουν μέ τήν ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ στούς μαθητές του: «Ἐγώ εἰμί ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή, οὐδείς ἔρχεται πρός τόν πατέρα εἰμή δι' ἐμοῦ»; (Ἰω. 14, 5-6).

Μπορεῖ ἕνας πιστός Χριστιανός νά ἀμφιβάλλει γιά τήν ἀλήθεια τοῦ Ἰ. Χριστοῦ καί νά παραμένει Χριστιανός; Ἡ λογική τοῦ κειμένου ταιριάζει σ' ὅλες τίς θρησκείες πού ἔχουν ἀνθρωποποίητους θεούς. Ἀλλά σ' ἕνα Θεό ἀληθινό, μέ χίλιες ἀποδείξεις ἀληθινό, ὅπως ὁ Θεός τῆς Ἁγίας Τριάδος, στόν ὁποῖο πιστεύει ὁ Ὀρθόδοξος Χριστιανός, τί νόημα ἔχουν τά λόγια τοῦ κειμένου;

Θά βάλομε λοιπόν στήν ἴδια γραμμή τόν Ἰ.Χριστό, μέ τόν Ἀλλάχ, τόν Βούδα, τόν Δία, τόν Βισνού, τόν Κρίσνα, τόν ΜΑΤΣ, χωρίς αὐτό νά σημαίνει ἄρνηση τῆς Ἁγίας Τριάδος; Μπορεῖς νά πιστεύεις στό Χριστό «ὡς Θεό ἀληθινό ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τά πάντα ἐγένετο» καί συνάμα ν' ἀμφιβάλλεις γι' αὐτά καί νά ψάχνεις νά βρεῖς τήν ἀλήθεια στούς γραώδεις μύθους τῆς Εἰδωλολατρείας, ὅπως κάνει ἡ Μασονία;

4) Σέ ποιό κανόνα τοῦ Πολιτισμοῦ, τῆς Δημοκρατίας, τῆς Ἐπιστή-μης μπορεῖ νά στηριχτεῖ καί νά σταθεῖ «ἡ σκόπιμος ἀοριστία» πού τηρεῖ ὁ Συμβολικός Τεκτονισμός σχετικῶς μέ τήν ἔννοιαν καί τήν φύσιν τοῦ «Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος», ἑνός θέματος θεμελιακοῦ γιά τήν ἐπίγεια καί αἰώνια πορεία τοῦ ἀνθρώπου; Γιατί «σκόπιμη ἀοριστία» σ' ἕνα θέμα πού χρειάζεται ὅσο γίνεται περισσότερο φῶς καί σαφήνεια;

Πῶς ὅμως οἱ Χριστιανοί νά ποῦμε ὅτι δέν τήν ξέρουμε, ὅταν: «ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καί ἐθεασάμεθα τήν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρά πατρός, πλήρης χάριτος καί ἀλη-θείας» (Ἰω). 1,14);

5) Πρέπει νά προσέξομε τα ὅσα περιέχει «ἡ πλήρης παράδοσις τοῦ Γ΄ Βαθμοῦ» (Διδασκάλου) τῆς Μασονίας, τά ὁποῖα εἶναι ὄντως «πολλά καί περίεργα» ὅπως ὁ συγγραφέας ὁμολογεῖ, ἀλλά ἐμεῖς θά λέγαμε πολλά καί φρικτά! Πλήρης ἀνατροπή καί διαστροφή τῆς Ἁγίας Γραφῆς! Καθαρά σατανιστική διδασκαλία! Και αὐτά σέ μιά Χριστιανική Χώρα ἐνώπιον ὑποτίθεται χριστιανῶν, πού ἔγιναν μασόνοι γιά νά βροῦν τήν ἀλήθεια στό δρόμο τοῦ Ἑωσφόρου, καί ἀπαλλα-γοῦν ἀπό τήν τυραννία

«τοῦ φθονεροῦ Ἀδωνάϊ»!

6) Γιά περισσότερη κατανόηση τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ κειμένου, κατά την Μασονία μερικῶν λέξεων: α) Ἄγγελος τοῦ φωτός Ἐβλίς: Ἀραβικόν ὄνομα τοῦ πρίγκηπος τῶν ἀποστατῶν ἀγγέλων, τοῦ κατακρημνισθέντος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, διότι ἠρνήθη νά ὑπακούσῃ εἰς τόν Ὕψιστον καί νά προσκυνήσει τόν Ἀδάμ, ἰσχυριζόμενος ὅτι αὐτός μέν εἶναι κατασκευασμένος ἐξ αἰθερίου πυρός, ἐνῶ ὁ Αδάμ ἐδημιουργήθη ἐξ ἰλύος. Ὁ Ἐβλίς ἐξομοιοῦται πρός τόν Ἑωσφόρον καί τόν Ἀζαλήλ τῶν Ἑβραίων.

Κατά τήν ἀποκρυφιστικήν παράδοσιν ὅταν ἀκόμα οἱ πρωτόπλαστοι Ἀδάμ καί Εὔα εὑρίσκοντο εἰς τόν κῆπον τῆς Ἐδέμ, ὁ Ἐβλίς, ὁ ἄγγελος τοῦ φωτός, δέν ἠδυνήθη νά ἴδη τό κάλλος τῆς πρώτης γυναικός, χωρίς νά συλλάβει πρός αὐτήν αἴσθημα ἔρωτος. Οὔτε καί ἡ Εὔα ἠδυνήθη ν' ἀντιστεῖ εἰς τόν ἔρωτα ἑνός ἀγγέλου. Ὁ Κάϊν ὑπῆρξε καρπός τοῦ ἔρωτος τούτου, οἱ δ' ἀπόγονοι εἶναι τέκνα τοῦ φωτός, ἐνῶ οἱ ἐκ τοῦ Ἀδάμ ἀπόγονοι εἶναι τέκνα τῆς ἰλύος»! (Ἐγκυκλοπαί-δεια τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς ὑπό Ν.Χ.Λάσκαρη Ἔκδοσις Στ.·. ΟΜΗΡΟΣ Ἀθηνῶν, ΑΘΗΝΑΙ 1951 σελ. 329).

β) Χάλκινη Θάλασσα: Μέγας στρογγυλός λουτήρας στόν Ναό τοῦ Σολομῶντος ἔργο τοῦ Χιράμ. Ὕψος πέντε πήχεις, περίμετρο τριάντα καί στήριγμα δώδεκα χάλκινα βόδια, τρία σέ κάθε ἕνα ἀπό τά τέσσερα σημεία τοῦ ὁρίζοντος.

γ) Ἀδωνάϊ: Ἑβραϊκή ὀνομασία τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία οἱ Ἰουδαίοι χρησιμοποιούσαν ἀπό σεβασμό, γιά νά μή χρησιμοποιοῦν τή λέξη «Ἰεχωβᾶ».

δ) Τουμπαλκάϊν. Τεχνίτης ἐπεξεργασίας τῶν μετάλλων, ὅπως ὁ Ἥφαιστος στήν Ἀρχαία Εἰδωλολατρεία. Ἐδῶ θεωρεῖται συνεργάτης τοῦ Ἐβλίς (Ἑωσφόρου).

ε) Χιράμ. Τό πλέον συνδεδεμένο μέ τήν Μασονία πρόσωπο. Ἦτο ὁ γενικός ὑπεύθυνος γιά τήν οἰκοδόμηση τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος. Στό τέλος ἔγινε θρῦλος, ἀντιπρόσωπος «λαϊκοῦ Σύριου θεοῦ ἐναντίον τοῦ ὁποῖου ἠγωνίζοντο διαρκῶς οἱ ὀπαδοί τοῦ Ἰεχωβᾶ...» (Ἐγκυκλο-παίδεια, ὡς ἄνω, σελ. 779)! Τό Τυπικό τοῦ 3ου βαθμοῦ ἀποκαλεῖ τούς μασόνους τέκνα τοῦ Χιράμ. Καί ἔχει μεγάλη σημασία ἡ «προφητεία» τοῦ σκοτεινοῦ Τουμπαλκάϊν ὅτι «οἱ ἀπόγονοι τοῦ Χιράμ» δηλαδή οἱ Μασόνοι, θα ἐπικρατήσουν καί θα καθιερώσουν σ' ὅλη τή γῆ τήν λατρεία τοῦ Ἑωσφόρου, «καταρρίπτοντες τήν τυραννία τοῦ Ἀδωνάϊ»!

Ὁ Θεός λοιπόν τοῦ Εὐαγγελίου, πού ὅπως γράφει ὁ Ἰωάννης «ἀγάπη ἐστίν καί ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπη ἐν τῷ Θεῷ μένει καί ὁ Θεός ἐν αὐτῷ» (Α΄ Ἰω. 4,16), ὁ μασόνος, μυούμενος στόν Τρίτο Βαθμό (Διδάσκαλος) μαθαίνει ὅτι ὁ Θεός αυτός εἶναι φθονερός, τύραννος, ζηλότυπος, σαδιστής καί κακούργος (κατακλυσμός)! Πλή-ρης διαστροφή τῆς Ἁγίας Γραφής, καθαρά σατανογέννητη, γιά νά ἐπιρρίψει στό Θεό

τῆς ἀγάπης, ὅλα τά δεινά πού ἐπεσώρευσε στήν ἀνθρωπότητα ἡ κακία τοῦ Διαβόλου καί ἡ ἐπιπολαιότητα τοῦ ἀνθρώπου.

7) Εἶναι χαρακτηριστικό δεῖγμα φανατισμοῦ καί σατανισμοῦ, ἡ εὐκολία μέ τήν ὁποῖα ὁ Μασόνος συγγραφέας τοῦ ὡς ἄνω κειμένου, ἀποκαλεῖ «θρησκόληπτο», τόν Χριστιανό, πού θα διάβα-ζε τά παραπάνω καί θ’ ἀγανακτοῦσε!

Καταλάβατε; Νᾶσαι Χριστιανός, νά διαβάζεις ὅτι ἡ Εὔα ἐμοίχευσε, ὅτι ὁ Κάϊν ἦτο «ἀπείρως ὑπέρτερος τοῦ Ἄβελ», ὅτι ὁ Ἑωσφόρος καί ἡ ἁμαρτία τῆς μοιχείας ἔδωσαν καλύτερο τύπο ἀνθρώπου, ἀπό αὐτόν πού ἔπλασε ὁ Θεός, ὅτι ὁ Θεός ζήλεψε γιά τό κατόρθωμα τοῦ Ἑωσφόρου καί νά μήν ἐξανίστασε!

Ὅ,τι ὁ ἀπόγονος τοῦ σατανογέννητου Κάϊν, Χιράμ, ἦτο «ἀμνησίκακος» ἀφοῦ δέχτηκε νά βοηθήσει στήν οἰκοδόμηση τοῦ Ναοῦ στόν «ἀμείλικτο Θεό Ἀδωνάϊ τοῦ ὁποίου τό μίσος καταδιώκει ἀπό αἰώνων τό γένος τοῦ Κάϊν»!

Ὅ,τι ἡ πλευρά τοῦ Σατανᾶ εἶναι ἠθικά ἀνώτερη ἀπό τήν πλευρά τοῦ Θεοῦ! Νά βλέπεις τήν ἄνω ποταμῶν μασονική ὑποστήριξη καί συμπαράσταση στούς δαίμονες, τούς ὁποίους παρουσιάζουν θύματα τοῦ θεοῦ σέ βάρος τοῦ ὁποίου καταλογίζουν τά πάντα: ὁ Θεός εἶναι κακός, φθονερός, ἄδικος! Ὁ Σατανᾶς καί οἱ δαίμονες εἶναι ἀνώτεροι, ἀμνησίκακοι, δημοκράτες, ἐλευθερωτές, πού τούς καταδιώκει ἡ κακία τοῦ Θεού!

Νά βλέπεις ὅλη αὐτήν τήν δαιμονική ὄντως διαστροφή τῆς ἀλήθειας καί νά μή μιλᾶς! Νά βλέπεις τά Σόδομα καί τά Γόμορα καί σύ νά εἶσαι ἤρεμος, σά νά μήν συμβαίνει τίποτα!

Καί ἔρχεται στό νοῦ ἡ καθημερινή πραγματικότητα: Κάθε ζηλω-τής χριστιανός ν’ ἀποκαλεῖται φανατικός, ἀγράμματος καί γραφικός καί οἱ στυγνοί ἐγκληματίες καί μεγάλοι ἀπατεώνες, σχεδόν ν’ ἀντιμετωπίζονται σάν ἥρωες!

Κι’ ἡ φωνή τοῦ προφήτη: «Ἐπαχύνθη γάρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου καί τοῖς ὠσί βαρέως ἤκουσαν καί τούς ὀφθαλμούς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καί τοῖς ὠσίν ἀκούσωσι καί τή καρδία συνῶσι καί ἐπιστρέψωσι και ἰάσομαι αὐτούς», ἠχεῖ εἰς ὦτα μή ἀκουόντων! Και τό κακό ἀντί νά σταματᾶ, μεγαλώνει! Ποιός φταίει γι’ αυτό; Δέν φταίει ὁ ἄνθρωπος; Ὄχι, ἀπαντᾶ ὁ διάβολος! Φταίει ὁ Θεός! Κι’ ἡ Μασονία τόν πιστεύει καί πολλοί ἄλλοι, πού ὅλοι τούς μιλάνε τήν ἴδια γλώσσα!

8) Σκοπός τοῦ ἀντίχριστου ὡς ἄνω μασονικοῦ κειμένου εἶναι νά κλονισθεῖ ἡ πίστη τῶν Χριστιανῶν στόν θεό τῆς Ἁγίας Τριάδος καί νά τούς κάμει «ν’ ἀναθεωρήσουν ὅσας ιδέας εἶχον σχηματίσει ἀπό παι-δικῆς ἡλικίας σχετικῶς μέ τήν ὑπερτάτην

δύναμιν ἥτις διευθύνει τόν κόσμον»! Νά πάψουν δηλαδή νά πιστεύουν στόν Θεό τοῦ Εὐαγγελίου καί νά πιστέψουν στόν Θεό τῆς Μασονίας Ἑωσφόρο, Διάβολο καί Σατανᾶ! Καί ὕστερα ἀποροῦμε γιατί ἁπλώθηκε στόν κόσμο καί στήν Χώρα μας ἡ Σατανολατρεία καί ὅλη ἡ θρησκευτική ὑποκουλτούρα τῆς Εἰδωλολατρείας, τῆς Θεοσοφίας, τῆς Μαγείας, τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, τοῦ Πνευματισμοῦ, τῆς Ἀστρολογίας, τῆς Νέας Ἐποχῆς κ.ἄ.!

Εἶναι ἀποκαλυπτικό τοῦ σκοτεινοῦ πνευματικοῦ χαρακτῆρος τῆς Μασονίας τό βιβλίο τοῦ ἀμερικανοῦ συγγραφέα ED. DECKER: «THE QUESTION OF FREEMASONRY» πού ἀναλύει τά Τυπικά τῆς Μασονίας ὅπω ςἐκτίθενται στό ἀνωτέρω ἀναφερόμενο βιβλίο τοῦ A. PIKE “Morals and Dogma” στό ὁποῖο περιληπτικά περιέχονται τά ἀκόλουθα:

Ἡ Μασονία εἶναι ὁ χῶρος φύλαξης καί διατήρησης ἀπ’ τήν ἐποχή τοῦ Ἐνώχ, ὅλων τῶν μεγάλων φιλοσοφικῶν καί θρησκευτικῶν ἀληθειῶν, ἄγνωστων στό εὐρύ κοινό, πού παραδίδονται ἀπό γενιά σέ γενιά, κρυμμένα σέ σύμβολα, ἐμβλήματα καί ἀλληγορίες!
Κάθε μασονικός ναός, εἶναι ναός θρησκείας καί τά διδάγματά τοῦ εἶναι θρησκευτικές ὁδηγίες.
Ἡ Μασονία εἶναι ἡ παγκόσμια, αἰώνια καί ἀμετάβλητη θρη-σκεία ἔτσι ὅπως ὁ θεός τήν τοποθέτησε στήν καρδιά τῆς ἀνθρωπότη-τας!
Ὁ πρῶτος μασόνος νομοθέτης τοῦ ὁποῖου ἡ μύηση τιμᾶται σέ μας ἦταν ὁ Βούδας, πού 1000 χρόνια πρίν τόν Χριστό, ἀναπροσάρμοσε τή θρησκεία τοῦ Manous.
Ἡ Μασονία τρέφει σεβασμό σ’ ὅλους τούς μεγάλους μεταρρυθ-μιστές, ὅπως ὁ Μωϋσῆς, ὁ Κομφούκιος, ὁ Ζωροάστρης, ὁ Ἰησοῦς ἀπό τή Ναζαρέτ, ὁ ἄραβας εἰκονομάχος (Μωάμεθ) καί ἀφήνει στόν κάθε «ἀδελφό» νά πιστεύει σ’ ὅποια ἀπό αὐτές τίς θεϊκές προσωπικότητες θέλει!
Ἡ Μασονία, ὅλα τά χριστιανικά δόγματα, τούς Ἑβραίους, τούς Μουσουλμάνους, τούς Βραχμάνους, τούς πιστούς τοῦ Κομφούκιου καί τοῦ Ζωροάστρη, τούς συνενώνει ὅλους στήν προσευχή κάτω ἀπό τό ὄνομα Βααλείμ!
(ἡ λέξη Βααλείμ εἶναι πληθυντικός τοῦ Βάαλ, πού σημαίνει ψευδής θεός, εἴδωλο. Βααλείμ = ψευδεῖς θεοί, εἴδωλα! Ὁ μασόνος τοῦ 33ου Α. Πάϊκ, σ’ αὐτήν τήν κατηγορία κατατάσσει καί τόν θεό τῶν Χριστιανῶν! Ἡ προσθήκη τῆς παρένθεσης εἶναι δική μας).

Οἱ Διδάσκαλοι ἀκόμα καί τῆς Χριστιανοσύνης εἶναι οἱ περισ-σότερο ἀνίδεοι τοῦ ἀληθινοῦ νοήματος αὐτῶν πού διδάσκουν. Δέν ὑπάρχει ἄλλο βιβλίο πού νά ξέρουμε τόσα λίγα ὅσο ἡ Βίβλος.
Ὅλες οἱ ἀληθινές δογματικές θρησκείες προέρχονται ἀπό τήν Καββάλα καί ἐπιστρέφουν σ’ αὐτήν. Ὅλες οἱ μασονικές ὀργανώσεις χρεωστοῦν σ’ αὐτήν τά

μυστικά τούς καί τά σύμβολά τους. Ἡ Καββάλα ἀποδείχνει τήν συμφωνία τῆς Παγκόσμιας Αἰτιότητας καί τοῦ Θείου Λόγου. Ἡ Βίβλος μέ τίς κατηγορίες πού περιέχει, ἐκφράζει, μ' ἕνα ἐλλιπή καί κεκαλυμμένο τρόπο, τήν θρησκευτική πίστη τῶν Ἑβραίων, τά δόγματα τοῦ Μωϋσή καί τῶν Προφητῶν, ὅμοια κατά βάθος μ' ἐκεῖνα τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων, ἐπίσης ἔχουν τά ἐξωτερικά νοήματα καί τά πέπλα τους. Τά ἑβραϊκά βιβλία ἔχουν γραφεῖ μόνο γιά νά ἐπαναφέ-ρουν στή μνήμη τίς παραδόσεις καί ἦταν γραμμένα μέ σύμβολα ἀκατανόητα γιά τόν ἀμύητο... Ἔτσι γεννήθηκε μιά δεύτερη Βίβλος, ἄγνωστη ἤ μᾶλλον ἀκατανόητη ἀπ' τούς Χριστιανούς, μιά συλλογή λένε ἀπό τερατώδεις ἀσυναρτησίες. Ὁ ὁποιοσδήποτε γεμίζει μέ θαυμασμό εἰσχωρώντας στά ἄδυτα τῆς Καββάλα, καθώς βλέπει ἕνα δόγμα τόσο λογικό, τόσο ἁπλό καί τήν ἰδια στιγμή τόσο ἀπόλυτο. (Σχόλιο τοῦ E. DECKER σ' αὐτά: Ἡ Καββάλα εἶναι ἕνα βιβλίο ἀρχαίου ἑβραϊκοῦ μυστικισμοῦ καί Μαγείας!)
Κάθε τι καλό στή Φύση ἔρχεται ἀπό τόν Ὄσιρι: Τάξη, ἁρμονία, εὐνοϊκές θερμοκρασίες, οὐράνιοι περίοδοι.
Ἡ Μασονία, ὅπως ὅλες οἱ θρησκείες, ὅλα τά Μυστήρια, Ἀλχημεία καί Ἐρμητισμός, ἀποκρύπτει τά μυστικά τῆς ἀπό ὅλους, ἐκτός ἀπό τούς δικούς της.
Ὁ Σεβάσμιος, εἶναι ἡ Κεφαλή, κι' ὁ Ἀρχηγός τῆς Στοᾶς. Ἡ πηγή τοῦ φωτός, τῆς Γνώσης καί Καθοδηγητής τῆς Μασονίας. Τό πρωταρχικό καθῆκον τοῦ Μασόνου εἶναι νά ὑπακούει ἀσυζητητί στόν Ἀρχηγό.
Γιά νά ἐμποδίσουν, οἱ δαίμονες, τό φῶς νά ξεχυθεῖ μονομιᾶς, ἀπαγόρευσαν στόν Ἀδάμ νά φάει τό φροῦτο τῆς γνώσης τοῦ Καλοῦ καί τοῦ Κακοῦ, απ' τό ὁποῖο θά γνώριζε τήν Ἐξουσία τοῦ Φωτός καί τήν Ἐξουσία τοῦ Σκότους! Αὐτός ὑπάκουσε. Τότε ἕνας Ἄγγελος τοῦ Φωτός τόν ὥθησε σέ παράβαση καί τοῦ ἔδωσε τά μέσα τῆς νίκης! Ὅμως οἱ Δαίμονες δημιούργησαν τήν Εὔα, ἡ ὁποία τόν παρέσυρε σέ μιά πράξη αἰσθησιασμοῦ, πού τόν ἀποδυνάμωσε καί τόν ξανάδεσε στά δεσμά τῆς ὕλης! Αὐτό ἐπαναλαμβάνεται σέ κάθε ζῶντα ἄνθρωπο. Ὁ Ἄγγελος αὐτός τοῦ Φωτός πῆρε ἀνθρώπινο σῶμα καί ὀνομάσθηκε Μεσσίας Χριστός, γιά νά μπορέσει νά προσαρμοστεῖ στή γλῶσσα τῶν Ἑβραίων. Τό φῶς πέτυχε στό ἔργο του, ἀποσπῶντας τούς Ἑβραίους ἀπό τή λατρεία τῆς Σατανικῆς Ἀρχῆς καί τούς Παγανιστές ἀπό τήν λατρεία τῶν Δαιμόνων. Ἀλλά ὁ Ἀρχηγός τῶν Σκοτεινῶν Δυνάμεων τόν ἄφησε νά σταυρωθεῖ ἀπό τούς Ἑβραίους, ἄν καί πάλι ὑπέφερε μόνο ἐπιφανειακά...
(Σχόλιο τοῦ E.DECKER: Αὐτά ὅλα εἶναι ἄκρως ἀντίθετα μέ τή Βίβλο: Τοποθετεῖ τήν δύναμη τῆς σωτηρίας καί τή θέση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στά πόδια τοῦ Ἑωσφόρου καί ὀνομάζει τόν Ἅγιο Θεό Δαίμονα! Ἀρνεῖται ὅλη τήν σημασία τῆς θυσίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στό σταυρό καί ἀντίθετα, τοποθετεῖ ἐκεῖ τόν Ἑωσφόρο!).

«Ὅταν ὁ Μασόνος καταλάβει ὅτι τό μυστικό τῆς ἐπιτυχίας εἶναι ἡ σωστή χρησιμοποίηση τῆς ζωτικῆς ἐνέργειας, τότε ἔχει κατα-νοήσει τό μυστικό τῆς

τέχνης του: Οἱ μεγάλες δυνάμεις τοῦ Ἑωσφόρου εἶναι στά χέρια του καί προτοῦ προχωρήσει μπροστά πρέπει ν’ ἀποδείξει ὅτι ξέρει νά χρησιμοποιεῖ καλά αὐτή τήν ἐνέργεια» (Locked Keys of Freemasonry, Manly P. Hall, Page 48)!

«Ναί, ὁ Ἑωσφόρος εἶναι θεός! Αὐτό πού πρέπει νά ποῦμε στό πλῆθος εἶναι: Λατρεύουμε ἕνα θεό, ἀλλά εἶναι θεός πού λατρεύεται χωρίς προκατάληψη. «Σέ σένα, Ὑπέρτατε Μεγάλε Γενικέ Ἐπιθεωρητή, (σ.σ. ἔτσι λέγεται ὁ 33ος Βαθμός τῆς Μασονίας), λέμε αὐτό πού πρέπει νά ἐπαναλάβεις στήν Ἀδελφότητα τοῦ 32ου, 31ου καί 30ου Βαθμοῦ: Ἡ Μασονική θρησκεία πρέπει νά κρατήσει καί νά διατηρή-σει, μέσῳ ὑμῶν τῶν ὑψηλοβάθμων, τήν καθαρότητα τοῦ Ἐωσφορικοῦ Δόγματος: «Ἐάν ὁ Ἑωσφόρος δέν ἦταν θεός, θα μποροῦσε ὁ Ἀδωνάϊ (ὁ Θεός τῶν Χριστιανῶν) τοῦ ὁποῖου οἱ πράξεις ἀποδείχνουν τήν σκληρότητα, περιφρόνηση καί μίσος γιά τόν ἄνθρωπο, βαρβαρότητα καί ἀπέχθεια γιά τήν ἐπιστήμη, νά στρέφεται ἐναντίον του καί νά τόν διαβάλει τόσο αὐτός ὅσο κι’ οι ἱερεῖς του; Ναί, ὁ Ἑωσφόρος εἶναι θεός καί δυστυχῶς ὁ Ἀδωνάϊ εἶναι ἐπίσης θεός. Ὁ αἰώνιος νόμος λέει ὅτι δέν ὑπάρχει φῶς χωρίς σκιά, ὁμορφιά χωρίς ἀσκήμια, μαῦρο χωρίς ἄσπρο, γιατί τό ἀπόλυτο μπορεῖ νά ὑπάρξει μονάχα σάν Θεός μέ δύο ὄψεις: Τό σκότος εἶναι ἀναγκαῖο γιά τό φώς γιά νά χρησιμεύει σάν ἀντίθεσή του. Ἔτσι ὅλα τά περί Σατανισμοῦ εἶναι λάθος. Ἡ ἀληθινή καί φιλοσοφημένη θρησκεία εἶναι ἡ πίστη στόν Ἑωσφόρο, τόν ἰσότιμο τοῦ Ἀδωνάϊ! Ἀλλά ὁ Ἑωσφόρος, θεός τοῦ φωτός καί θεός τοῦ Καλοῦ, παλεύει χάριν τῆς ἀνθρωπότητας, ἐναντίον τοῦ Ἀδωνάϊ, θεοῦ τοῦ Κακοῦ καί τοῦ Σκότους! (Ὁδηγίες γιά τό 23 Ὕπατο Παγκόσμιο Συμβούλιο, ALBERT PIKE, Ὑπάτου Ἀρμοστή, Ὑπέρτατου Ἐπισκόπου τῆς Διεθνοῦς Μασονίας, 14 Ιουλίου 1889)!

Ἡ Μασονία ἀσχολεῖται μέ τήν ἐπανεύρεση τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ τό οποίο ὑποτίθεται, χάθηκε, κατά τήν διάρκεια τοῦ χτισίματος τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος, μέ τόν φόνο τοῦ Ἀρχιτέκτονα Χιράμ Ἀμπίφ, ἀναζήτηση πού συνεχίζεται μέχρι τό βαθμό τῆς «Βασιλικῆς Ἀψίδος». Ἐδῶ τό χαμένο αὐτό ὄνομα ξαναβρίσκεται καί εἶναι τό ὄνομα: «JAOBULON». Ὅπου JAO εἶναι ἡ ἀπόδοση τοῦ Ἑβραϊκοῦ θεοῦ «ΙΕΧΩΒΑ», «ΒΟΥΔ» εἶναι ἡ ἀπόδοση τοῦ Βαβυλωνικοῦ θεοῦ «ΒΑΑΛ» καί «ΟΝ» εἶναι ἡ ἀπόδοση τοῦ Αἰγυπτιακοῦ θεοῦ «ΟΣΙΡΙΣ»! Τό Τυπικό τῆς τελετῆς ἔχει τυπωμένα τά γράμματα J.B.O. πού σημαί-νει: Ἐμεῖς οἱ τρεῖς συμφωνοῦμε νά φυλάξουμε τήν ἱερή λέξη. Ἔτσι κανένας μασόνος τῆς Βασιλικῆς Ἀψίδος δέν μπορεῖ νά προφέρει ὅλο τό ιερό ὄνομα μόνος του: Τό προφέρουν κι’ οἱ τρείς μαζί προφέροντας καθένας διαδοχικά μιά ἀπό τίς τρείς συλλαβές.

Στό κλείσιμο τῆς Τελετῆς μυήσεως στό Βαθμό τῆς Βασιλικῆς Ἀψίδος ὁ ὑποψήφιος ἐρωτᾶται: Ἀδελφέ Ἐπόπτα τί εἶσαι; Κι’ αὐτός ἀπαντᾶ: «Εἶμαι ὁ ὤν»! Μπορεῖτε νά τό φαντασθεῖτε αὐτό; Ὅταν ὁ Μωϋσής ζήτησε ἀπό τόν θεό τό ὄνομά Του, ὁ Θεός εἶπε: «Εἶμαι ὁ ὤν»! Πεῖτε μου, πῶς ἕνας Χριστιανός πού εἶναι μασόνος τῆς Βασιλικῆς Ἀψίδος μπορεῖ νά ὀνομασθεῖ μέ τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ; Ὁ Θεός τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἶπε: « Μήν πλανᾶστε Ἰουδαίοι. Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς δέν

ἀκούσατε προφητείες πού σᾶς εἶπα καί πού ὅλες ἐξεπληρώθησαν; Μάρτυρές μου λοιπόν εἶστε σεῖς ὅτι (βάσει τῶν προφητειῶν αὐτῶν) δέν ὑπάρχει ἄλλος Θεός πλήν ἐμοῦ»; (Ἡσ. 44, 8-9).

Ἀλλά δέν βεβηλώνουν μονάχα τήν Ἁγία Τριάδα, οἱ μασόνοι, βεβηλώνουν καί τήν αἰώνια Ἱερωσύνη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ): Στόν 19ο Βαθμό: «Μέγας Ποντίφηξ», ὁ Σεβάσμιος ἀφοῦ ἁλοίφει τόν ὑποψήφιο μέ λάδι τοῦ λέει: «Γίνε λοιπόν γιά πάντα ἕνας ἐπίσκοπος κατά τήν τάξιν Μελχισεδέκ!» Κι’ ἀφοῦ τοῦ ἀνακοινωθεῖ τό σύνθημα (Ἐμμα-νουήλ) καί ἡ Ἱερή λέξη (Ἀλληλούϊα), τόν ντύνουν μέ μιά ρόμπα ἀπό ἄσπρο λινό καί τοῦ φοροῦν ἕνα στέμμα κόκκινο μέ 12 ἄστρα πού ἀντιπροσωπεύουν τις 12 πύλες τῆς Νέας Πόλης, τά 12 σημάδια τοῦ Ζωδιακοῦ κύκλου, τά 12 φρούτα τοῦ δένδρου τῆς ζωῆς, τις 12 φυλές τοῦ Ἰσραήλ καί τούς 12 Ἀποστόλους (Scottish Rite Masonry lieustrated, The Complete Ritual, Vol. 2, Pages 26-27, E. Cook Pub-lications, 1974).
Εἶναι ὁλοφάνερο ὅτι ἡ τελετή αὐτή εἶναι ἡ Μασονική Ἑωσφορική Ἱερωσύνη, ἀπομίμηση τῆς Ἱερωσύνης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ εἶναι γνωστό ἀπό τήν Ἁγία Γραφή ὅτι ἡ Ἱερωσύνη ἔχει δοθεῖ ἀποκλειστικά καί μόνο στόν Ἰησοῦ Χριστό. Ἡ ὡς ἄνω λοιπόν τελετή παίρνει τήν Ἱερωσύνη αὐτή ἀπό τόν Ἰ. Χριστό καί τήν δίδει σ’ ἕναν ἄνθρωπο ἁμαρτωλό πού φορᾶ ἕνα στέμμα πού μεταξύ τῶν ἄλλων ἀντιπροσωπεύει τά δώδεκα σημεῖα τοῦ Ζωδιακού κύκλου, τήν στιγμή πού ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ καταδικάζει τήν προσφυγή τοῦ πιστοῦ στά Ζώδια, γιά νά γνωρίσει τό μέλλον (Οἰωνοσκοπία, Ἀστρολογία) (Δευτ. 18, 10 – 12)! Ἡ δύναμη τῆς Ἱερωσύνης τοῦ Χριστοῦ, δίδεται στό Σατανᾶ, τόν θεό τῆς Μασονίας!

Στόν 17ο Βαθμό: «Ἱππότης τῆς Ἀνατολῆς καί Δύσεως», ἀφοῦ ἔχει ὁλοκληρωθεί ἡ μύηση καί ἀφοῦ ἔχει δοθεῖ στόν μυηθέντα ἡ εἰσητήριος λέξις ΜΥΟΛΥΟΒΑΖ (διαβάζεται ἀπό τό τέλος) = ΖΑ-ΒΟΥΛΟΥΜ καί ἡ ἱερή λέξη ΝΩΔΔΑΒΑ (διαβάζεται ἀπό τό τέλος) = ΑΒΑΔΔΩΝ, ὁ ὑποψήφιος ὁδηγεῖται σέ ἀνυψωμένο θεωρεῖο στά δεξιά τοῦ Ὑπάτου Ἐπιθεωρητοῦ. Ἡ σκηνή ἀναπαριστᾶ τό τέλος τοῦ κόσμου, ὅταν ὅλοι οἱ καλοί μασόνοι παίρνουν τόν μισθό τούς ὁδηγού-μενοι σ’ ἕνα θρόνο στά δεξιά τοῦ Παντεπόπτη, ἔχοντας ἐξαγνιστεῖ ἀφοῦ ἔχουν πλύνει τά ροῦχα τούς, στό αἷμα τους.
Στήν συνομιλία πού ἀκολουθεῖ μεταξύ τοῦ Παντεπόπτη καί τοῦ Πρεσβύτερου Φύλακα, τό βιβλίο μέ τις 7 σφραγίδες πού κανένας δέν μπορεῖ ν’ ἀνοίξει (Ἀποκ. 5,4-5), ἔχει διαστρεβλωθεῖ καί παριστάνει «Μιά Στοά τήν ὁποῖα ὁ Παντεπόπτης μόνο ἔχει τό δικαίωμα νά συγκαλεῖ καί νά ἀνοίγει». Ἡ τέταρτη σφραγίδα, ἀναπαρίσταται ἀπό ἕνα κρανίο καί πληροφορούμαστε ὅτι αὐτή εἶναι ἡ εικόνα ἑνός ἀδελφοῦ πού ἀποκλείσθηκε ἀπό τή Στοᾶ!

Ἡ 5η Σφραγίδα ἀναπαρίσταται ἀπό ἕνα πανί βουτηγμένο στό αἷμα. Ὁ Παντεπόπτης

τό ἑρμηνεύει αὐτό ὡς σύμβολο τοῦ χρέους νά χύσουμε τό αἷμα μας γιά τό καλό τῆς Μασονίας (Scottish Rite., ἔνθ. ἀνωτ. 18)! Τί φρικτή διαστροφή τοῦ Ἱεροῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ! Πρῶτα, μονάχα ὁ Ἰ.Χριστός μπορεῖ ν' ἀνοίξει τό βιβλίο μέ τίς 7 σφραγίδες. Ἐδῶ βλέπουμε τήν ἐξουσία αὐτή νά τήν παίρνει ὁ Μασόνος! Αὐτό πράγματι εἶναι τό πνεῦμα τοῦ Ἀντίχριστου! Ἀλλά καί ἕνα ἄλλο στοιχεῖο τῆς σατανολατρείας τῆς Μασονίας ἀποκαλύπτεται στό πρόσωπο τοῦ ἀγγέλου τῆς Ἀβύσσου Ἀβαδδών: «Ἔχουσι βασιλέα ἐπ' αὐτῶν τόν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου. Ὄνομα αὐτώ Ἑβραϊστί Ἀβαδδών, ἐν δέ τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπόλλύων». (Ἀποκ. 9, 11)!

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω οἱ Τέκτονες ἀποδεικνύονται Σατανολάτραι καί Ἐωσφορισταί καί ἐάν μείνουν ἀμεταμέλλητοι ὑπόκεινται στά ἀναθέματα καί τάς ἀράς τῆς Ἁγιωτάτης Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀφωρισμένοι ἀπό τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ὑπόδικοι καί ἔνοχοι τοῦ πυρός τῆς γεέννης.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ